

METODELE INTERACTIVE ȘI ROLUL LOR ÎN PREGĂTIREA SPECIALIȘTILOR ÎN DOMENIUL INDUSTRIEI UȘOARE

Autor: Victoria DANILA

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: Fiecare metodă interactivă înregistrează avantaje și dezavantaje, important fiind însă momentul ales pentru desfășurarea lor. Cadrul didactic este acela care are puterea decizională și capacitatea de a alege ceea ce știe că se poate desfășura în propriul colectiv de studenți din cadrul instituțiilor superioare. Important este însă ca dascălul să fie acela care mereu va căuta soluții la problemele instructiv – educative ce apar.

Cuvinte cheie: metode, interactiv, pregătirea, specialiști, activism.

De o importanță primordială în educației actuale este de a asigura o metodologie diversificată, bazată pe îmbinarea activităților de învățare și de muncă independentă, cu activitățile de cooperare, de învățare în grup și de muncă interactivă.

Utilizarea metodelor interactive la pregătirea viitorilor specialiști au ca scop prioritar formarea unor specialiști competitivi pe piața muncii. În didactica modernă sunt o multitudine de metode interactive care sunt prezentate în schema 1.

Problematica instruirii interactive cunoaște abordări științifice interdisciplinare, complexe, de noutate, susținute de argumente în ceea ce privește participarea activă a studenților în procesul de studii. După cum menționează Bocoș: ea “reprezintă un tip superior de instruire, care se bazează pe activizarea subiecților instruirii, pe implicarea și participarea lor activă și deplină în procesul propriei formări, precum și pe instaurarea de interacțiuni, schimburi intelectuale și verbale, schimburi de idei, confruntare de opinii, argumente etc. între aceștia”[1].

Comparând trăsăturile primordiale ale metodelor interactive cu metodelor tradiționale, prezentate în tabelul 1, putem remarca că centrul/nucleul relației în procesul de pregătire devine studentul și activitatea pe care o desfășoară.

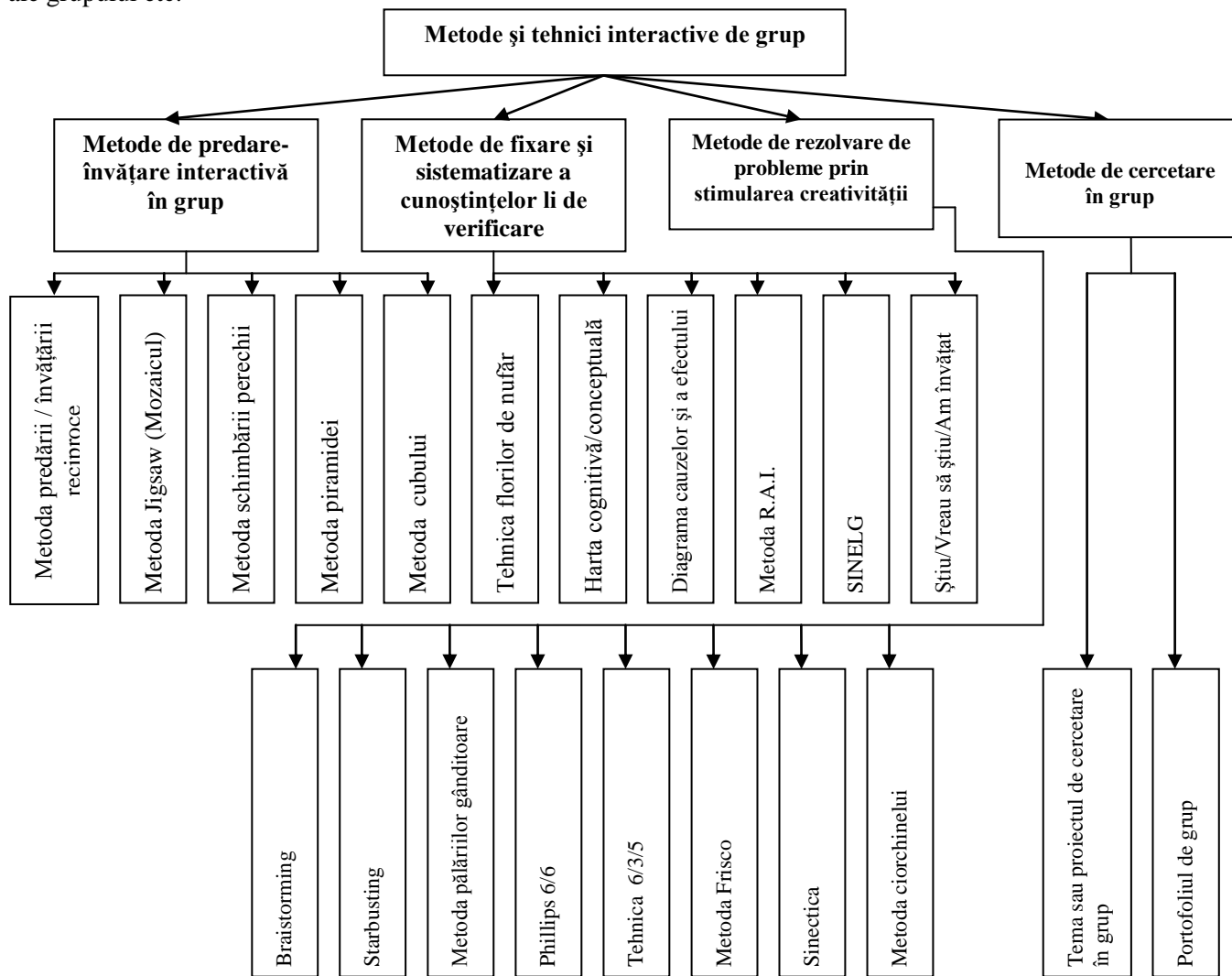
Tabelul 1. Metode tradiționale și interactive

Tradiționale	Interactive
<ul style="list-style-type: none">● Centrate pe profesor(sursa de informații)● Comunicarea unidirecțională● Transmitere de cunoștințe● Evaluare=reproducere● Pasivitatea studenților● Autoritatea cadrului didactic	<ul style="list-style-type: none">● Centrate pe student și pe activitate● Comunicare multidirecțională● Accent pe dezvoltarea gândirii, formare de competențe, aptitudini, deprinderi● Evaluare formativă● Încurajează participarea studenților, inițiativa, creativitatea● Parteneriatul cadru didactic /student

Din cele sus menționate reiese că învățământul superior tinde spre o metodologie axată pe acțiune, pe promovarea metodelor interactive, care solicită gândirea, imaginația, inteligența și creativitatea. Prin urmare activismul specialiștilor din domeniul industriei de confecții se manifestă prin depunere de efort de reflecție personală, interioară și abstractă, care întreprinde o acțiune mintală de căutare, de cercetare și redescoperire a adevărilor, de elaborare a noilor cunoștințe.

Ioan Cerghit spune: că “**activismul exterior**” vine deci să servească drept suport material “activismului interior”, psihic, mental, să devină un purtător al acestuia” [2].

Alegerea metodei interactive este în strânsă relație cu : personalitatea profesorului; gradul-nivelul de pregătire al grupului/colectivului; disponibilitatea grupei-gradul de motivare al grupei; stilurile de învățare ale grupului etc.

Schema 1. Clasificarea metodelor interactive

Obstacolele la utilizarea metodelor de învățare interactivă sunt: timp limitat; timp crescut de pregătire; grupe numeroase și mari; lipsa mijloacelor didactice, a echipamentelor, a resurselor financiare.

Deci rolul metodelor interactive constă în participarea activă a studentului, descoperirea informațiilor precum și a sensului utilității lor favorizând o învățare eficientă și durabilă precum și la dezvoltarea gândirii critice.

Concluzie: Ideea necesității realizării, în instituții superioare, a unei învățări interactive care să-l situeze pe studentul în centrul relației pedagogice constituie, în învățământul actual, un principiu fundamental. Specific metodelor interactive de grup este că ele promovează interacțiunea dintre participanți, personalitățile lor, astfel favorizând o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină identificarea subiectului cu situația de învățare în care acesta este antrenat, ceea ce duce la transformarea studentului în stăpânul propriei transformări și formări. În acest fel se dezvoltă capacitățile studenților de a lucra împreună, ce se constituie într-o componentă importantă pentru viață și pentru activitatea lor profesională viitoare.

Bibliografie

1. Bocoș, M. (2002), *Instruire interactivă. Repere pentru reflecție și acțiune*, ediția I și ediția a II-a revăzută, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca - Carte indexată în BDI Fachportal Pädagogik din Germania
2. Ioan Cerghit – *Metode de învățământ*; E.D.P; București, 1997, p.73.